

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Det hjælper altså ikke meget på det. Jeg er imidlertid af en helt anden opfattelse. Jeg mener bestemt, det er kompetente mennesker, der sidder i bestyrelsen, og at de er så kompetente, at de også kan indsætte filmkonsulenter – også uden at de behøver at have ministeren til at blande sig.

Når hr. Poulsgaard siger, at børnene præges af de film, der kommer ud, så er det selvfølgelig rigtigt, men det betyder også, at det er vigtigt, at beslutninger om, hvilke film der skal laves, ligger så langt væk fra folketinget som overhovedet muligt, så det ikke bliver nogle politiske styringsmekanismer, der kommer til at bestemme, hvilke film man må se, og hvilke man ikke må se. Hr. Poulsgaard plejer at sige meget fint, at folk skal have lov at se så meget som muligt, men det skal åbenbart ikke være de film, som disse filmkonsulenter eventuelt ville antage, kan jeg forstå – fordi hr. Poulsgaard tror, at der er tale om nogle røde mennesker, som han siger.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Vi har ytringsfrihed. Det troede hr. Glistrup også. Alle politiske partier er fuldstændig tilladt i dette land. Det ønsker fremskridtspartiet naturligvis ikke at ændre på, men vi ønsker at ændre lidt på det forhold, at det simpelt hen har været en nødvendighed, at man havde medlemsbog enten i socialdemokratiet eller i SF, hvis man ville gøre karriere inden for de sektorer, vi snakker om her.

Det kan ikke være helt rigtigt, hvad fru Marianne Bentsen-Pedersen siger om ministerens forslag. Hvis jeg forstår forslaget rigtigt, går det ud på, at nu skal der i hvert fald være mindst tre indstillet til de stillinger, hvor der i dag kun kommer ét navn. Jeg synes ikke, det er en kompetent bestyrelse, der kun giver ét navn. De giver jo ikke ministeren nogen som helst valgmulighed, når de bare siger, værsgo, dér er de tre mennesker, til de tre stillinger. Så er der jo ingen valgmulighed.

Det er da et fremskridt, hvad der foreslås her. Modsat fru Marianne Bentsen-Pedersen mener jeg rent faktisk, at det flertal, der er i folketinget, også skal afspejle sig i det, der foregår i undervisningen og foregår ude i

samfundet. Jeg tror, det var Hørup, der engang sagde: ingen over og ingen ved siden af folketinget. Vi har fået sat alt for mange over folketinget. Jeg vil godt tilbage til, at det var folketinget, der var over.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes ikke, det skal hænge i luften, at det forholder sig således, som hr. Poulsgaard siger, at ministeren kun har tre at vælge imellem. Efter ministerens egen opfattelse har ministeren frit valg mellem 170 forskellige. Jeg er uenig i den opfattelse, men det er ministerens opfattelse, og det vil sige, at hr. Poulsgaard ikke har ret.

Jeg kunne selvfølgelig fristes til at nøjes med i øvrigt at lykønske ministeren med den støtte, som hr. Poulsgaard har givet lovforslaget. Jeg synes nok, at når ministeren til sin tid skal gøre stemmerne op, er det vigtigt at notere sig den baggrund, den motivation, som hr. Poulsgaard gav for støtten. Det var præcis, at dette skulle være rent politiske afgørelser. Det skulle ikke være nogen røde eller blå eller gule – det skulle i hvert fald ikke være nogen røde. Det var klart. Altså det, hr. Poulsgaard ønsker at støtte ministeren i, er rent politiske ansættelser. Jeg synes, det må være et memento til dem, der måtte være villige til at skabe et flertal bag dette forslag. Vi må se, om regeringens sædvanlige flertal ønsker at basere sig blandt andet på en holdning, der helt klart går på, at nu skal vi i gang med politiske ansættelser, når det drejer sig om filmredaktørerne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

De bemærkninger, hr. Ole Espersen kom med til allersidst, kunne nok give anledning til en og anden modbemærkning. Den skal jeg lade ligge i denne omgang, men jeg vil gerne tage det op, som hr. Poulsgaard kom med heroppefra. Han sagde: hvorfor skulle man dog have regeringsmagten, hvis det ikke var meningen, at man skulle præge disse ud nævnelser? Er det virkelig meningen, fortsatte hr. Poulsgaard, at regeringen bare skal sidde her og administrere det, vi andre vedtager? Hvis der med »vi andre« menes folketingets flertal, så er svaret ganske klart: ja. Det er virkelig meningen med regeringen i et